

Nanna Gersov
Tårnbystræde 3
2770 Kastrup

Retsudvalget
L 133 - Bilag 4
Offentligt

2007-02-04

Retsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Til Ministeren vedr. L 133

Manglende svar på borgerhenvendelser i Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender

Jeg er bekendt med Lars Barfoeds pludselige afgang som minister, men finder det ikke rimeligt, at jeg intet svar fik på min henvendelse til ham i anledning af høringsperioden forud for Forældreansvarslovens fremsættelse i Folketinget. Jeg vedlægger mit brev til ham af 6. december 2006 og anmoder om at dette brev nu bliver besvaret. Ministeriet har sendt en mail til mig, hvori de lovede et svar.

Endvidere vil jeg gerne påtale, at Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender ikke har reageret på en mail, jeg sendte til dem den 11. december 2006. I denne mail har jeg blandt andet påpeget, at oplysningsniveauet overfor almindelige borgere har været alt for ringe i forbindelse med den offentlige høring. Endvidere har jeg anmodet om forskellige oplysninger og bedt om at komme på listen over borgere, som orienteres om fremtidige offentlige høringer. Men intet af dette har Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender øjensynligt ønsket at følge op på.

Jeg finder det meget forkasteligt, at Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender på denne måde spænder ben for almindelige borgeres deltagelse i demokratiet. De to omtalte skrivelser vedlægges med anmodning om besvarelse her i udvalget, da de vedrører det igangværende lovforberedende arbejde.

Med venlig hilsen

Nanna Gersov

Barfoed, Lars minister@minff.dk

Nanna Gersov
Tårnbystræde 3
2770 Kastrup

2006-12-06

Til forbrugerminister Lars Barfoed

Da det nok kunne have din interesse, fremsender jeg forskellige debatindlæg vedrørende udkastet til ny Forældremyndighedslov. Jeg sender også til det folketingsudvalg, der arbejder med sagen, hvis jeg finder frem til hvilket udvalg, det er. Det har jeg hidtil ikke kunnet se på Folketingets hjemmeside.

Jeg har noteret mig, at Foreningen Far har været med til at skrive Betænkning nr 1475, som jeg i øvrigt downloadede fra deres hjemmeside men ser ikke, at der har været nogen kvindeorganisationer med.

Jeg konstaterer også på internettet, at faderrettighedsorganisationerne er stærke og målrettede, mens kvinderne ikke synes at have nogen stærk forening, som støtter dem. Måske fordi mødre bruger langt mere tid på omsorg end fædre tilknyttet faderretsbevægelsen, som tilgængæld lægger enorme ressourcer i at varetage egne interesser – ofte meget aggressivt grænsende til det fanatiske. Kvinderne derimod virker bange og forsagte.

Jeg konstaterer også, at der officielt ikke er gjort noget for at vurdere lovforslaget seriøst ud fra et ligestillingsperspektiv. Man har ikke taget tilstrækkeligt højde for, at kvinder i relation til børn er mere sårbare end mænd, er lette at tyrannisere, ikke kan true med vold og aggressivitet som mænd, ikke har stærke interesseorganisationer bag sig og generelt har lavere indtjening end mænd.

Kvinder har nogle særlige behov for nærhed med barnet i de første år, som er biologisk bestemt. Frustreres disse behov, vil kvinden få svært ved at elske barnet fuldt ud. Ikke at være fuldt elsket og accepteret af sin mor kan være et dybtliggende problem i barnets sind resten af livet.

Fædrene, vi har kunnet se på tv, synes at bruge deres eget liv i en politisk kamp. Denne kamp er måske i højere grad årsag til deres ihærdighed m.h.t. at opnå samvær end barnets behov? Sådan virker det på mig.

Selv har jeg heldigvis aldrig været involveret i skilsmisseproblematikken, men jeg har da talt med ulykkelige kvinder, som selv ikke har kunnet gå ind i den politiske diskussion af frygt for, at det kunne bringe deres egne forhold i kog igen. Det går helt tilbage til ca. 1994.

Så derfor vil jeg indtrængende bede dig prøve at tage hensyn til disse ofte meget kuede og lidende kvinder, som tyranniseres af deres exmænd, som bruger de mange

muligheder for at rejse sager til at skabe evig angst og utryghed. Disse kvinder får vi aldrig nogensinde til at stå frem. Men de bør også tilgodeses i det nye lovforslag.

Det håber jeg du vil have i tankerne.

Med venlig hilsen
Nanna Gersov
32 52 01 48

Sendt til BT 5.12.2006

Tvangsægteskab efter skilsmisse

I ni ud af ti tilfælde bor skilsmissebørn hos moderen. Det til trods for at lovgivningen giver mænd udstrakte muligheder på lige fod med kvinderne. Det er altså ikke lovgivningen, der er skyld i denne skævhed. Derfor var det hykleri, da TV2 viste en ung far med sit barn på halvandet år, som påstod, at han ingen rettigheder havde. I 1995 fik skilsmissefædre alle de rettigheder, de kunne ønske sig. Nu får de udvidet retten til samvær med de helt små børn, hvilket risikerer at skade børnene. Og dommeren vil kunne tvinge kvinder til at dele forældremyndigheden imod deres vilje. Altså tvangsægteskab befalet af staten.

Nanna Gersov
Tårnbystræde 3
2770 Kastrup

Sendt til Nyhedsavisen 5.12.2006:

Lars Barfoed har en djævelsk plan

Den ellers så hyggelige familieminister Lars Barfoed har en djævelsk plan. Han vil med den ny forældremyndighedlov rive småbørn ud af favnen på enlige mødre til tvungent samvær uagtet at Børns Vilkår og andre børnesagkyndige siger det kan ødelægge barnets tryghed. Man kunne tilføje at det også kan skade moderes forhold til barnet, fordi man tramper på det såbare mor-barn forhold.

Forslaget indeholder også en pervers bestemmelse om, at et barn af en enlig mor eller far kan påtvinges samvær af en nær pårørende og at der kan udstedes tvangsbøder, hvis forælderen ikke bøjer sig. Dette kan berøre enhver enke eller enkemand. Dvs. mennesker, som aldrig i øvrigt har haft noget at gøre med skilsmisse og lignende.

Endelig skal en dommer også kunne påtvinge mennesker fælles forældremyndighed imod deres egen vilje. Det er statsautoriseret tvangsægteskab med det formål at tryne de enlige mødre. Der bliver nemlig ikke lavet om på, at mødre i ni ud af ti tilfælde har barnet boende og bærer det egentlige forældreansvar, mens faderen i de fleste tilfælde kun har samvær i den udstrækning, det passer ham.

Men selv om han altså reelt sjældent ønsker at bære byrderne fuldt ud, men overlader dette til kvinden, så vil han alligevel have hånd og halsret over hende. Pligter og rettigheder burde følges ad. I vores samfund bærer kvinderne overvejende byrderne vedrørende børn, men umyndiggøres, imens mændene uberettiget har langt mere magt, end de gør sig fortjent til. Det er en skandale for ligestillingen.

Nanna Gersov
Tårnbystræde 3
2770 Kastrup

Sendt til Berlingske Tidende den 6.12.2006:

Antikveret kvindesyn i ny forældremyndighedslov

Cand.scient.soc. Nanna Gersov

Familieminister Lars Barfoeds forslag til ny forældremyndighedslov synes at have ukritisk opbakning fra samtlige partier i Folketinget. Er der da ingen i dette Folketing, der vil tage kritikken fra Børns Vilkår seriøst?

At tvinge mennesker, som ikke bor sammen til at deles om forældremyndigheden imod den enes vilje, vil ikke dæmpe konfliktniveauet parterne imellem. Det viser al erfaring. Tværtimod vil en uklar fordeling af beslutningskompetencen betyde, at myndighederne i højere grad skal ind og styre familielivet.

Der bliver på denne måde brugt oceaner af tid på ævl, kævl og bureaukrati, som fragår familien og stresser den. Tid forældrene kunne have brugt på barnet eller på at klare tvisterne på den almindelige normale måde, nemlig ved at tale sammen.

Men hvorfor er det egentlig så vigtigt for Folketinget, at gennemtrumfe at næsten alle enlige forældre har fælles forældremyndighed uanset, at de ikke bor sammen? Hvorfor kan man ikke bare lade den forælder, hvor barnet bor mest og har sin base, have den fulde forældremyndighed? Og så udnytte de vidtstrakte muligheder for at sikre barnet en god kontakt med den anden via mulighederne for samvær mm?

Hvorfor skal denne forælder hen og spørge om lov hos den anden forælder om simple beslutninger såsom skolevalg, konfirmation og abort, såfremt den store datter kommer galt afsted? Tror statsmagten, at barnets velfærd er truet, såfremt det kommer til at gå i en anden skole end faderen ønsker?

Betragter statsmagten en enlig mor som et ufuldstændigt menneske, som man ikke kan tiltro den fulde forældremyndighed? Hvad er det for et kvindesyn? Vi skal helt tilbage til 1922 for at opleve noget lignende. Dengang havde faderen alene myndighed over børnene i ægteskabet. Selv om det den gang – som nu – helt overvejende var moderner, som i praksis tog sig af de fleste anliggender vedrørende barnet.

I ni ud af ti tilfælde får barnet sin daglige base hos moderen, når forældrene flytter fra hinanden. Årtiers retorik om ligestilling, faderrettigheder osv. har ikke flyttet tingene en tomme, når det kommer til stykket. Der er nemlig ingen udbredt vilje iblandt de enlige forældre til at fordelingen skal være særlig meget anderledes. Det synes jeg politikerne skulle tage ad notam.

Stop snakken om en postuleret diskrimination af mænd. Det er umyndiggørelsen af kvinderne, der er det ligestillingsmæssige problem her. Det er et antikveret kønsrollemønster, som de enlige mødre er underlagt. Gifte kvinder som jeg selv har langt mere suverænitet og respekt i vores liv, end de har.

Sendt til Nyhedsavisen 6.12.2006:

Patriarkalsk lov om forældremyndighed

Cand.scient.soc. Nanna Gersov

Forældremyndighed. Familienminister Lars Barfoed tramper på de enlige mødre med den nye forældremyndighedslov, hvor faderretsbevægelsen Foreningen Far har sat sine kraftige fingeraftryk.

Den kommende forældremyndighedslov, som der synes at være bred enighed om hos alle partier i Folketinget, drejer samfundet i patriarkalsk retning og umyndiggør enlige mødre, som kommer under tøflen hos fædrene til deres børn.

Fælles forældremyndighed handler slet og ret om magt. Den nye lov betyder, at der stort set altid vil være fælles forældremyndighed, når manden ønsker det. Kun med mandens tilladelse eller når han har begået grov kriminalitet eller lignende, kan kvinden få forældremyndigheden alene.

Det handler ikke om, at faderen skal have mere kontakt med barnet. Denne side af sagen reguleres nemlig af samværsreglerne. Her har staten alle mulige sanktionsmuligheder overfor moderen, som kan sikre barnets kontakt med faderen. Når faderen vel og mærke gider. For det er nemlig kun et tilbud til ham, hvis han har lyst.

Det handler heller ikke om at fjerne forhindringer for, at flere fædre bliver primære omsorgspersoner for barnet. Det er der nemlig i forvejen intet i lovgivningen, der hindrer. Langt de fleste enlige fædre ønsker, at moderen har det primære ansvar. Og har ikke til hensigt at lette hendes byrder.

Pligterne må mødrene gerne beholde i det store og hele. Men rettighederne, som skulle følge med pligterne, vil man ikke betro kvinderne. Kvinder må nemlig ikke få magt i det her samfund. Magt over deres eget liv. Magt til at bestemme selv og selv forvalte forældremyndigheden, selv om barnets ve og vel påhviler dem.

For sådan er det. Børneomsorgen varetages i overvejende grad af kvinder. Det gælder i ægteskaberne såvel som i de fleste andre familier såvel som i børneinstitutioner og skoler.

Uanset alt råberiet om hvor gode fædre mænd er, så er moderen primær omsorgsperson for barnet i ni ud af ti tilfælde, når forældrene flytter fra hinanden. Alligevel må hun ikke selv få lov til at få forældremyndigheden over barnet, som hun vier en stor del af sit liv modsat faderen, som er frit stillet til den grad af kontakt, som aktuelt passer ind i hans liv. Med statsmagtens hjælp kan han når som helst gribe ind i kvindens liv og stille krav, som det passer ham. Det giver den enlige mor en stor grad af utryghed.

Men selv hvis man lever et almindeligt familieliv som ægtefæller med fælles børn og intet har at gøre med "dine-mine-vores-børn livsstilen", skal man ikke vide sig for

sikker overfor statsmagtens vilkårlige indgriben i familielivet. Dør ægtefællen eller skilles man fra vedkommende, kan svigerforældre med den kommende lov tiltuske sig samvær med ens børn. Man kan få tvangsbøder, hvis man ikke udleverer sit barn til dem! Uhyrlighederne i lovgivningen kan altså før eller siden ramme næsten enhver af os. Så jeg siger: velkommen til fremtidens statsstyrede familiehelvede!

2006-12-11

Til Familie- og forbrugerministeriet

E-mail: minff@minff.dk

Undertegnede anmoder om at få høringsmaterialet vedr. forældremyndighed fremsendt nu og fremover.

Jeg tillader mig samtidig at påtale, at pressemeddelelsen ikke indeholder henvisning til i hvilket ministerium, på hvilken hjemmeside og i hvilket udvalg i Folketinget, det kommende lovforslag hører.

Det har taget mig overordentlig lang tid at finde frem til denne pressemeddelelse på internettet. Den 5.12.2006 ledte jeg forgæves efter betænkningen på www.ft.dk såvel som på den hjemmeside, jeg kunne finde ved at søge på Lars Barfoed.

Jeg mener at borgernes mulighed for indflydelse og oplysning er meget ringe. Jeg anmoder om en forklaring og om at der rettes op på tingene.

Samtidig finder jeg det kritisabelt, at julen indgår i høringsperioden medmindre der er taget højde for dette i høringsperiodens længde.

Sluttelig udbeder jeg mig en liste over samtlige, som får dette forslag sendt til høring.

Med venlig hilsen

Cand.scient.soc. Nanna Gersov

Tårnbystræde 3

2770 Kastrup

tilna@findmail.dk